

РУЗВЕЛТ ЗАЖАДАЄ НОВИХ
ПОДАТКІВ

ВАШИНГТОН.— Президент Рузвелт повідомив конгресменів, що він незадовго пішле до конгресу послання, в котрім виложити потребу наложення нових податків, бо інакше уряд стане перед недобором.

Президент дав до зрозуміння, що він не буде казати конгресові, де цих приходів для уряду шукати, а тільки обмежитися до загального викладу його потреб.

Обчислюють, що президент буде добиватися признання нових податків у сумі 700 мільйонів доларів.

КОНГРЕС УХВАЛЯЄ НОВИЙ ФАРМЕРСЬКИЙ
ЗАКОН.

ВАШИНГТОН. — Обі палати конгресу ухвалили новий фермерський закон, котрий виробила спільна конференція представників обох палат конгресу.

Закон має на цілі привернути старе передвоєнне відношення між приходами на фармах та приходами в місті.

Закон ухвалено майже без ніякого спротиву. В сенаті проти нього протестував один сенатор Бора.

АРЕШТИ ПІДЧАС СТРАЙКУ.

БОСТОН (Месечусетс). — Початок страйку кравецьких робітників зазначився поважними заворушеннями, підчас котрих поліція заарештувала 12 чоловіків та 4 жінки.

На страйк вийшло тут коло 4,000 людей. Добиваються вони вищої зарплати та кращих умов праці.

ВЕЛИКІ ПОВЕНІ КОЛО ПІТСБУРГА.

ПІТСБУРГ (Па.). — Через наглі відлиги в усіх ріках у західній Пенсильванії підніслися води. Вилли роблять багато шкоди в маєтках. Досі вже були чотири випадки смерті.

Про подібні небезпеки доносить з Бінгемтону, в стейті Нью Йорк, з Провінсавну, Месечусетс, Тольда, Огайо, та зі стейтів Іллінойс і Канзас.

СТРАЙК ПАРАЛІЖУЄ ДОСТАВУ СВІТЛА.

ЕЛ ПАЗО (Тексас). — Через страйк робітників електровні підприємства „Ел Пазо Електрик Ко.“ ця околиця не мала електричної сили цілий день.

Підприємство скаржилось, що робітники, виходячи на страйк, забрали з собою деякі частини машинерії, без яких неможливо розсилати електричну енергію. Представники робітничої юнії казали, що юніїні робітники цього не робили.

Брак електричного світла наробив немало клопоту в шпиталях. Газети подають як надзвичайну річ, що в одному шпиталі вродилася дитина при світлі свічки.

ЗГІНУЛИ ПІД ПОІЗДОМ.

ЛІНДЕН (Нью Джерзі). — Поспішний поїзд Пенсильванської залізничної вдарив і вбив на місці паню Ірину Сутс, 44-літню жінку, як вона зі своїм 8-літнім сином збирала вугля здвож залізничної дороги. Вона лишила 9 дітей.

САМОГУБСТВО ХЛОПЦЯ.

САВТ БЕНД (Індіана). — На піддашу одного фермера знайдено завішене з белки тіло 13-літнього фермерського хлопця Глена Голберга, що відвідував сусідів зі своїми родичами.

Слідство коронера (судового лікаря) виказало, що хлопчина повісився відчай з жалю, що батьки після його передчасно до ліжка за те, що він не помив мисок по вечері.

ЮНІІ ДОБИВАЮТЬСЯ ДЕШЕВИХ МЕШКАНЬ.

ВАШИНГТОН. — Американська Федерация Праці подала до публичного відома свій лист до президента Рузвелта, в котрім вона домагається від уряду будувати дешевих мешкань для робітників. Федерация радить конгресові признати на цю ціль урядові 500 мільйонів доларів.

ВИКОНУЮТЬ КАРУ СМЕРТІ.

ОСІНІНГ (Нью Йорк). — У місцевій тюрмі, відомій під іменем „Синг Синг“, виконано в четвер кару смерті на 40-літнім мешканці ньюйорської дільниці Бронкс, Френсізі Фліні, котрого засуджено за те, що він заманив 6-літню дівчинку Маргарету Пардіто до свого мешкання та втюрив її у купальні.

На розправі Флін боронився, що в часі докопання злочину він був під впливом алкоголю й не знав, що робив.

Батько вбитої дитини просив заряд в'язниці, щоб йому дозволено бути прийнятим підчас страчення Фліна, але заряд в'язниці цій просьбі відмовив.

ПОЛЬСЬКІ РЕВІЗИ НА ДЕМ-
КІВЩИНІ.

На донос кацапських наймитів, о. Поляського, пароха Вороблика Шляхоцького, пов. Сянік, і Вороблика Королівського, пов. Коросно, й учителя-солтиса Стефана Барни польська поліція перевела ревізію 15. листопада 1935 р. в 2-й годині вночі в Степана Вархоляка, діяльного члена „Кружка Сільського Господаря“. Ревізію переводили дві години, шукаючи книжок і кореспонденції з Америки, але нічого не знайшли й пішли з ніччю.

На той сам донос вище наведених кацапів 17. грудня 1935 р. цілий постерунок із Мейсца Пястового, в складі 5 поліцаїв, перевів дво-годинну ревізію в голові „Кружка Сільського Господаря“ Томи Копчака. Шукали кореспонденції і пальної зброї. В хатах перечитали все, що було, шукали на стриху, в коморі, в пивниці, але нічого підозрілого не знайшли.

В той самий день перевели ревізію в Йосифа Турковського. В нього забрали якусь книжечку.

Також у той день перевели ревізію у Василя Панночка, вороблицького дяка, але нічого не знайшли.

Кацапи бояться українського „Кружка Сільського Господаря“, котрий має 210 членів, і шукають способу, щоб старство його розв'язало.

БОРІТЬСЯ З ПОРНО-
ГРАФІЄЮ.

В Еспанії почато останніми часами дуже гостру й енергійну боротьбу з порнографічною літературою. Еспанський міністер внутрішніх справ заявив недавно, що одного місяця еспанські адміністрації влади еконфіскували 140,000 неморальних книжок. Кольпортів порнографічної бібули в Еспанії тепер гостро карають. Теж Італія та Німеччина повели тепер у себе дуже гостру боротьбу проти порнографії. Перед у цих справах ведуть тепер Бельгія і Голландія, де в боротьбі з порнографією бере участь державне законодавство. Знову ж Франція — це „батьківщина порнографії“ — там борються з неморальною книжкою і взагалі з неморальним друкованим словом робіт товариства та люди доброї волі.

ОРЕЛ ВІЗНЕМ СОБАКИ.

Шведські часописи пишуть, що в одній шведській місцевості гірський орел заатакував цими днями великого пса. Пес боротися, як міг, але орел не думав резигнувати зі своєї добої. Вплився кігтями в пса і це — було для орла катастрофою. Кігті не міг витягнути з тіла собаки і не міг піднятися пса, бо останній був затажений. На голосе скавучини собаки надбігли селяни і вбили орла.

В ЧЕХОСЛОВАЧИНІ МОЖ-
НА ВЖЕ ОБЕЗПЕЧУВАТИ
ПАРАСОЛІ.

Союз продуцентів парасолів у Празі заключив недавно з обезпеченими товариствами угоду в справі обезпечування парасолів у випадку, як їх агрунтація або як їх хтось украде. Цю новину завели викваліфіковані продавці парасолів в місті Чехословаччині. Обезпечення додається безплатно при купні парасолів.

ОБВИНУВАННЯ СУДДІ.

Підчас переслухання в справі закону про авторські права (так званий „копрайт бил“) у патентовім комітеті палати послів у конгресі виринула думка обвинуватити в конгресі одного висканзинського суддю за порушення закону про авторські права. Конгресмен О'Мелі, що розкрив факти зловжитків, не розкрив імені судді.

ДЕЗЕРТИРИ З ІТАЛІЙСЬКО-
ГО ВІЙСЬКА.

Хоч заперечують, неначеби не було масової дезерції з італійських рядів, усетакі повідомляють з Відня, що на австрійському терені Тиролу перебуває тепер около 1,700 італійських дезертирів німецької національності. В Інсбруку зорганізували окрему акцію поміч для цих дезертирів, а проводять цю акцію професор університету Райт.

Останніми часами до австрійських прикордонних станиць у північній Тиролі зголосився повний відділ італійських воляків зі скорострілами і зажадав, щоб його роззброїли. По цьому припадку італійські влади обставили італійсько-австрійську границю сильними станицями карабієрів, щоб стрипити дезерцію італійських воляків.

ЦІКАВЕ ЯВИЩЕ — ПРИРОДИ.

В місцевості Сан Рамон в Уругваю трапився цікавий феномен, яким живо зацікавились учени. В одній хвилині почав видобуватися з землі густий дим, з якого зчинилася велика хмара, після чого в місці, звідкіль видобувався дим, розпалася земля. Земля була така розпечена, що всі рослини, які були на тім місці, були зрушені. Вчені стараються прослідити і в'яснити те цікаве явище природи.

ВЕЛИКА ДЕВІЗОВА АФЕРА
В РУМУНІ.

Румунські бухарештські влади займаються тепер в'ясненням нової девізової афери, через яку румунський Національний Банк втратив 100 мільйонів левів. Пацкуванню девів за границю займалося товариство „Каджеро“, якого власник утік за границю. Його арештували у Відні. В цю справу вмотані деякі поважні румунські промислові підприємства. Румунські влади перевели кілька сензацийних арештовань між знаменитими румунськими промисловцями. Кажуть, що в цю справу вмотані деякі румунські політики.

КРАДУТЬ БЛЯХУ З ДАХІВ
ДОМІВ.

Мешканці села Яблонка (Турчанина) жаліються на крадіж, що від довгого часу там трапляються. Цими днями якийсь помисловий злодій витяв пожитками великий кусень бляхи з даху дому Гелігів та вкрав ту бляху. Злодій утік.

ПОЛЕ З ДІАМАНТАМИ.

В південній Африці біля Преторії, на полі селянина Йонкера знайшли діаманти завбільшки тенісового м'яча і ваги 1,268 каратів. Тому два роки на тому самому полі знайшли також великий діамант, званий „діамантом Йонкера“. Подальше шаставство селянина закінчилось — тепер великі капіталісти і хочуть купити її за грубі гроші.

ДАЛЬШИЙ ПОСТУП ТЕЛЕ-
ВІЗИ.

Федеральна комісія для справ комунікацій у Вашингтоні дала дозвіл підприємству „Нью Йорк Телефон Ко.“ завести першу пробну лінію для телевізії між Нью Йорком і Філадельфією.

БАНДИТ ПЕРЕБРАНИЙ ЗА
МОНАХІНЮ.

До хати багатого господаря в селі Студзани, равсько-мазовецького повіту, Станіслава Домініка, прийшла монахиня і просилася на нічліг. Хтось з челяді Домініка звернув увагу на підозрілий вигляд монахині. Домінік при допомозі синів кинувся на злодагню монахиню. Показалося, що це перебранний мужчина. Знайдено при ньому два набиті револьвери і приладдя. По якомусь часі під хату Домініка заїхав самохід. Висіли з нього 4 осібники і хотіли дістатися до хати. Прийшло до стрілянини. Два бандити вбиті, а два втекли.

СМЕРТЬ ВІД ПОРОШКІВ НА
БІЛЬ ЗУБІВ.

25-літня вчителька Марія Матушевська, вернувшись із святкових ферій зі Львова до Сняви, зажила кілька порохів на біль зубу. Коли зуб болів більше, вона зажила більшу кількість порохів і звелала шкільному сторожеві рано її не будити, бо буде довше спати. В полудне другого дня вчителька ще спала. Коли годі було її добудити, її перевезли до шпиталю в Ярославі, де вона, не прийшовши до свідомості, за три дні померла.

БАНКРОТСТВО КИЛИМАР-
СЬКОЇ ФІРМИ.

В Косові оголосила банкрутство одна з поважних килимарських фірм за причини зловживань агента Ернета, що заступав кілька косівських килимарських виробництв. Здефрандувавши 200,000 зл., він утік до Львова і тут, побоюючись карної відповідальності, відобрав собі життя.

У ФРАНЦІЇ ПРОДУКУЮТЬ
УЖЕ НАФТУ З ВУГЛЯ.

В присутності шефа французького головного штабу і вищих французьких старшин та визначних репрезентативів французького політичного і промислового світа відбулося недавно у французькій копальні вугля біля Ліля посвячення першої французької фабрики для продукції нафти з вугля. Підчас проб підкреслювано, що до цієї фабрикації примінено чисто французькі методи. Цей новий продукт приписують у Франції велике значіння, вважаючи, що це крок на шляху до незалежності Франції від заграниччя в справі таких важних продуктів як нафта.

ПІДРОБИВ ВЕКСЕЛЬ.

Моріа Штайнер, торговець з Волосянки (Закарпаття), підписав на векселі імена двох селян, Неповіла та Чаварзі. Твердив, що селяни йому дожили суму, але не зміяти собі й уявлення його, щоб їх підписав. Але свідки доказали, що селяни свій довг давно вигодили і Штайнер підписав їх без дозволу. Суд засудив його на три місяці в'язниці.

ДВНАЦЯТЬ УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН
ПЕРЕД СУДОМ ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ
ДО ОУН

БЕРЕЖАНИ (Галичина). — Дня 10 лютого почався перед лавою присяглих при окружному суді в Бережанах великий політичний процес проти 14-тих селян-українців і одної селянки-українки з Ляшук і Чарторії, бобрецького повіту, за приналежність до Організації Українських Націоналістів, себто за державну зраду. Обвинувачені: Микола Василюк літ 22, Теодор Свобода літ 29, Трині Николіч літ 22, Дмитро Лалак літ 22, Михайло Чорний літ 26, Степан Гандзіл літ 25, Іван Сидор літ 25, Осип Гарасевич літ 27, Федько Зазуля літ 25, Марія Гембайло літ 21, Михайло Левицький літ 24. Акт обвинувачення подає:

Переведені доходження і слідство виявили понад усякий сумнів, що обвинувачені були членами ОУН, що творили надзвичайно сильно закоспіровану і дуже активну станицю ОУН, яка своєю мережею обхоплювала Ляшукі Горішні, Чарторію, а через обв. Левицького була в тісному контакті зі Львовом. Обвинувачені творили дві п'ятки: одну в Ляшках, а другу в Чарторії. Крім цього деякі обвинувачені належали до районної команди, що була в Чарторії. Обвинувачення оперте на зізнаннях польських поліцаїв і шпигтів.

Обвинувачені відмовлялись від вини. Теж подають, що їх у слідстві немилосердно бито.

УКРАЇНСЬКИЙ ХЛОПЧИНА АКТОРОМ У ГАЛІ-
ВУДІ.

ЛЬВІВ. — Часопис „Українські Вісти“ подає таку новинку:

8-літній Сидір Борсук, син українських імigrantів з Києва, котрі втекли перед большевиками й живуть у Реджайні, дістався до одного з фільмових підприємств у Галівуді. Малий Сидір дістав одразу \$5,000 і контракт на \$100 тижневої платні. В Галівуді його назвали Боббі Брія і під таким іменем виступатиме на фільмах. Запам'ятайте: коли побачите в кіні Боббі Бріна, знайте, що це українець з Києва.

КОПАЛЬНИ НІКЛЮ В УКРАЇНІ.

ЛЬВІВ. — Над лиманом Дністра біля Акерману відкрили поклади ніклю, найбагатші в усіх советських Союзі. Ця руда під хемічним оглядом зовсім подібна до новозеландської й може її цілком добре заступити. Нові поклади ніклю віддаєні 25 км. від Орська, де саме тепер викінчують будову тут для перетоплювання руди ніклю.

УСПІХИ УКРАЇНСЬКОГО ТЕНОРА.

БЕРЛІН (Німеччина). — В Берліні постійно живе український співак Клим Андриєнко. Німецькі критики пишуть про його голос і спів ось так:

„Перед нами стоїть тенор небуденний, якого великий, з природи чудовий голос розпоряджає легкою, без усяких зусиль орудуваною горію“. Або: „Цей український співак має голос, якого діязон ледви чи має який інший європейський співак“.

ЗМУШУЮТЬ ДО РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ РЕЛІГІ.

ВАРШАВА (Польща). — Посол Дмитро Великанович вніс інтерпеляцію до міністра віросповідань і освіти в справі змушування шкільних дітей греко-католицького обряду управителем вселюдної школи в Ракові, пов. Сянік, Рудольфом Бржозовським, до науки релігії римо-католицького обряду проти волі родичів тих дітей і ходження на богослуження до римо-католицького костела.

ЗА ЩО ВИКИДАЮТЬ ІЗ ЗАКАРПАТТЯ.

УЖГОРОД (Закарпаття). — „Вперед“ подає, що верховинське село Брустурі було темне й затроєне алкоголем та заморене злиднями. Але згодом стало там зоріти завдяки невтомній праці вчителя І. Холодного, що заложив і знаменито розвивав кооперативу та тим возводив селян зі страшних визисків торговельного капіталу, скупленого в руках місцевих багатіїв-жидів, що досі в монополийний спосіб диктували ціни. За цю працю адміністративна влада, на доноси місцевих крамарів, видалила вчителя з республіки, а властиво арештувала. Донева згодом вдалося випустити його на волю. Вкінці дано йому дозвіл і на дальший побут в ЧСР.

ПОЛЬСЬКІ СТУДЕНТИ ПРОТИ УКРАЇНСЬКОГО
УНІВЕРСИТЕТУ.

ЛЬВІВ. — В днях 27 і 28 січня відбувся в Кракові зїзд представників польських Братніх Помочей державних академічних шкіл, що заявили проти „українізації східних кресів“ і рішучо спротивилися креуванню на терені польської держави якоїнебудь української високої школи. Здаючи про ту „заохолігичну“ резолюцію, подає львівське „Діло“ таке: „В яких часах ми живемо і яка будучність перед такою молоддю, що лякається розвитку сусідської української культури?“

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Official newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee

Registered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НОВЕ ПЕРЕСУВАННЯ СИЛ

Останніми часами по Європі вештаються преріжні дипломати. Правда, вони вештаються постійно, але останніми часами вони вештаються навіть більше, ніж звичайно.

Почалося з похорону англійського короля Юрія П'ятого. Злізали на нього пів тузина королів, кілька тузинів генералів та дипломатів без ліку. Йшли преріжні балачки. Говорив новий король з королями. Говорив з їх міністрами. Говорив навіть з Літвіновом, большевицьким комісарем заграничних справ. Дехто лишився в Лондоні надолго, щоб докінчити розмови, як наприклад большевицький маршалок Тухачевський. Інші по дорозі з похорону розбрилися по Європі. Задержувалися в Парижі, Римі, Женеві, Відні. Потім поїхав Герінг, німецький міністер авіації, до Польщі. Ріся не вполював, але медалі від полковника Бека вполював.

За ними, як комарі за худобячим хвостом, гнали газетарі, цікаві довідатися, за що там іде розмова. Відповідали їм, що розмова йде за одну тільки справу: як удержати мир. Мовляв, всі ці дипломати й правителі не мають іншої журби, лише про спокій у світі. Спершу так воно й могло здаватися тим, що люблять усе приймати на слово, але згодом показалося, що не про мир вони думали. Вони думали про те, що зробити на цілком нову силу, що повстала в Європі, а саме супроти союзу Росії з Францією.

Проти цього союзу є ще якась опозиція в Франції. Деколи здається навіть, що ця опозиція побідить і союз завалить. Але союз відай таки удержиться. На всякий випадок всі держави з цим можливістю рахуються. Справа тим більше важна, що коло французько-російського союзу крутиться ще Чехословаччина, а можливо й Румунія й Туреччина.

Вирінає питання: хто стане проти цього союзу? Припускають, що певно Німеччина. Якщо так, то хто буде з нею? Австрія? Але як погодиться з Німеччиною? І як погодиться Австрія з Італією й малою антантою? Югославія? Як вона успокоїть свої підозріння до Австрії? Як Німеччина вже погодилася з Польщею, то як вона стане з Францією й Англією?

Припускають загально, що Німеччина має порозуміння з Японією. Не зважаючи на заперечення такого порозуміння з обох боків, його загально приймають: що може бути більше природне з боку Японії як напад на Росію зі сходу, як Росія зачепиться з Німеччиною на заході?

Коли в Європі йшли такі торги, Еден, англійський міністер заграничних справ, сказав у британському парламенті, що положення тепер нагадує 1914-тий рік та що Європа всіма силами мусить опертися агресивним державам. Газети пояснюють, що він розумів Німеччину, Японію, Італію, Угорщину й Польщу.

Як це все скінчиться, навіть найкращий політик в Європі не знає.

СКАНДАЛЬНА БРОШУРА

З'явилася в Римі маленька брошура (на 16 сторінок друку) в італійській мові, під заголовком "Українські меншини в Польщі". Написав і видав її п. Мейнарді, по професії комерсант, бувший власник переписного бюро і посередник в купні й продажу. Коли, внаслідок загальної кризи, переписне бюро прийшлося закрити, він зробився (від року) редактором італійського видання "Офінору", що знаходиться під загальною дирекцією п. М. Ерем'єва. Зацікавлення українською справою з'явилося у п. Мейнардія внаслідок випадкового знайомства з українцями, та надбано в розмовах з ними: перекопання, що спекуляція на українській справі може відкрити такі обрії, що їх переписне бюро в усякому разі відкрити не може. Як комерсант, він зрозумів також, що кожна справа, вимагає перш за все вкладу капіталу, і тому закликав маленьке видавництво "Ми і Україна", в якому видав кілька брошурок соборницького характеру, як, наприклад, Ошакського, "Європейська рівновага і українська проблема", власну брошуру про Т. Шевченка (що складається головню з передруку перекладів Липовецької), Таделла, "Життя Мазепи" (максимальне скорочення відомої книги Борщака), Ісабату "Україна і католицька церква".

Зробившись редактором італійського видання "Офінору", він написав і видав, очевидно, дякуючи з допомогою УНР, брошуру про Петлюру, що, поминувши кілька дрібних помилок, може вважатися деяким вкладом в популяризацію імені Петлюри серед чужинців, і в усякому разі, хоча й помітно відступає від соборницької лінії, дотримується ліній бойд уєнерської, але всеж української пропаганди. Нова брошура, що лежить переді мною, належить вже до творів анти-української пропаганди, і я не можу припустити думки, щоб будь-який українець, коли він це уважав себе за українця, міг допомогти Мейнардієві у виданні цієї брошури.

Звертає на себе увагу вже сама назва "Українські меншини в Польщі". Не одна українська меншина, а кілька меншин! Як знаємо, наші вороги, не задовольняючись тим, що нашу національну територію вже поділено між чотири держави, намагаються і в середині кожної з цих чотирьох держав перевести якнайбільше поділів в нашому народі. І тому московські большевики, примушені визнати кордон української союзової республіки, подбали про те, щоб залишити поза її межами кілька мільйонів українців Курчирини, Дону та Кубані, та в самій союзовій Україні викраяти фіктивну Молдавську Республіку та Крим. Чехословаччина ретельно підтримує на Закарпатті боротьбу між українським народом та чехословачським, а останніми часами пильнує також того, щоб відірвати від спільного життя з Галичиною так звану Лемківщину. Відповідно до цього і п. Мейнарді знаходить в Польщі "три великі групи", що ризикують між собою своїм "культурним та соціальним рівнем і своїм політичним та національним підготовленням". Три групи це 1) Галичина, потім 2) Волинь, і нарешті 3) Полісся. Про Лемківщину, мабуть уже як цілком польську, просто не згадує. Отже ці три групи фігурують у брошурі як окремі "українські меншини". (с. 5).

Сумніваюся, щоб знайшовся будьякий українець, що міг би прийняти на свій рахунок такий поділ українського народу під Польщею на різні "меншини".

Крім того, як відомо, українці, на своїй етнографічній території, не вважали жадної "меншини", бо складають переважну більшість населення. Для п. Мейнардія, українське населення є в більшості тільки в станиславському повіті та на Волині. На Поліссі він нарахує тільки 17.7% українців. Все інше, очевидно, ки, мають бути поляки.

Щоб дати точне уявлення про те, як п. Мейнарді (який до речі ніколи не був на українських землях і не знає жадної зі слов'янських мов) поводиться зі статистикою, наведу таку цитату зі сторінки 4: "Щоб мати більшу вірність

в цифрах, — пише він, — зроблено середню поміж цифрами офіційних чинників — що в цій матерії завжди викликають підозріння, в зменшенні цифри, — і офіційні цифри менші, що звичайно перебільшують. Польський уряд запевняє, що українська меншина складається з трьох мільйонів душ, тим часом, як українці дають цифру в п'ять мільйонів. Тому ми вважаємо себе абсолютно об'єктивними, як що вирахуємо, скільки українців, польських громадян, в 4 мільйони, себто ледви 11% цілого населення Польщі.

Як відомо, наші вчені проф. Кузеля і д-р В. Кубійович нарахувують, на підставі статистики чужих держав, що в Польщі в 1932 році жило 6,257,000 українців, себто 19.7% цілого населення Польщі. Французька енциклопедія Ларусса за 1932 р. подає скільки українців в Польщі в 5,400,000, себто на 17.8% населення Польщі. Енциклопедія Ларусса не можна підозрівати в підставуванні цифр на користь українців, а скорше навпаки. І дійсно, в офіційному польському виданні, призначеному для пропаганди за кордоном, а саме в книзі М. Феліньського "Українці в відбудованій Польщі" (в французькій мові), виданий в Варшаві, "Інститутом для співпраці з закордоном" в 1931 році, загальна скільки українців в Польщі на 1. січня 1930 року вираховується на 5,030,410 душ. Якщо приймемо на увагу природний великий приріст населення, то — згідно з польськими офіційними даними, українців в Польщі в 1936 році було коло 6 мільйонів. Нащо було треба п. Мейнардієві "згубити" два мільйони українців та ще й представити цей свій акт згуби як великодушний акт максимальної "об'єктивності"?

Відповідно до вище зазначених фальшованих демографічних даних, іде й фальшування історії, на велику славу Польщі та пониження України.

Так, перш за все, українське населення Польщі представляється не автохтонним, а зайшлим (с. 3), українці Галичини — "дуже відмінними" від українців Великої України, і ці останні представляються "патріотами" в відмінності від "галичан" — "естремів", які проте, під впливом Польщі, є далеко більше циві-

лізовані, як українці на Великій Україні". Про проголошення Західної Української Республіки в жовтні 1918 року говориться в таких виразах: "19. жовтня 1918 року зібрався у Львові, головному місті Галичини, українські депутати до австрійського парламенту, що представляли 31 виборчих дистриктів Галичини і Буковини, разом з представниками різних українських організацій цих земель. Ця асамблея, — з тою легкістю і легковажністю, що в ті часи хаосу були нормальними, проголосила незалежність Східної Галичини і українських територій Угорщини та Буковини, надаючи новій державі ім'я Західно-Укр. Республіки..." (с. 7).

Українсько-польську війну представлено в таких виразах: "Вища Рада Антанти призначила Комісію, під головуванням генерала Боти, англійського делегата на Конференції Мира в Парижі, яка, після інтензивної праці з делегатами сторін, вирішила віддати Дрогобич галичанам, а Львів — полякам. Галичани (зауважте — "галичани", а не українці! — Е. О.), осмілені цим дипломатичним успіхом (!) і вирішені не відмовлятися від Львова... відновили несподівано боротьбу (!). Оборона, що її нарід Львів пережив, боронячи своє місто від нападів галичанського війська, була дійсно епічна. Місто боронили всіма силами жінки (!), діти (!) і війська без зброї, без припасів, без омундуровання..." (с. 8). Ми знаємо, скільки правди в усіх цих твердженнях, і знаємо, що коли говорити про "армію без зброї", без припасів, і без омундуровання", то такою армією була саме українська армія, тим часом, як польська армія — а зокрема армія Галера, була спеціально озброєна і виготовлена в Франції, знаходилася в цьому відношенні в безпорівнянних кращих умовах.

Сучасне становище українців в Польщі представляється, розуміється, в найбільш рожевих фарбах: — "під польським урядом українське населення Галичини продовжувало процвітати в усіх відношеннях..." (с. 14). Як приклад цього процвітання наводиться зараз же, що українці в Галичині мають "тисячу народних шкіл з українською мовою навчання, і 1,500 шкіл з двома мовами, та шість гімназій,

цилковито українських. Не будучи спинятися над цим "процвітаням", — дає далі, як 28. січня ц. р. посол Кузьмович, один з найбільших прихильників польсько-української угоди, виголосив в польському союмі промову, видруковану в українських часописах, яка дає дуже безвідрадну картину українського шкільництва під поляками.

Таке саме "процвітання" представляється і з боку економічного (кооперативного) та політичного (часописи). Кінчається брошура гимном на адресу польсько-української "примирення", що знайшло свій найбільш помітний вираз... в обранню п. д-ра Василя Мудрого, голови УНДО та директора славного "Діла" на віце-президента польського парламенту. Це обрання, пише п. Мейнарді, "на таку високу і делікатну посаду виявляє уся пожиточність шойно досягнутої згоди..." (с. 16).

Не забуто, розуміється, і давній аргумент, що вороги польсько-української угоди, яка, як відомо, досі не дала жадних користей, крім отого обрання п. Мудрого на "таку високу і делікатну посаду", — знаходяться в зв'язку з большевиками. І на ствердження цієї гадки наведено уривок з декларації А. Лівицького, виголошеної в справі відомої пацифікації і видрукованої, заходами "Офінору" в "Осерваторе Романо" 31. жовтня 1930: — "що торкається до випадків у Східній Галичині, то я думаю, що союзовий уряд не є тому чужий..."

З цієї останньої цитати виявляється й справжня ціль цілої брошури — вдарити по українських націоналістах як большевицьких агентах, що безправно зазіхають на чуже польське добро, та псувати відносини між мирним українським населенням, що "процвітає" в Польщі, та польським урядом, що по батьківськи дбає про всесторонній культурний і національний розвиток того населення.

Цікаво було би знати, на чий замовлення і на які засоби видано цю брошуру, що є тим більше шкідливою, що її видано людиною, яка стоїть близько української інтелігенції ("Офінору"), нібито в українських інтересах, а справді на велику шкоду й пониження українського національного ім'я.

До брошури додано спільну фотографію Петлюри і Пилсудського в віках потягу.

Евген Ошакський (Рим).

Мусій Степанчук.

НАД КІСТКАМИ ГЕРОІВ

О, не сумуйте над кістками героїв, що ворог лютій з гробів повиявився. На глум і клини по полю розлетівся. Це підлий злочин звірчої сваволі.

Це жаль загиблих героїв України, Могли їх св'ятих і тині хрестів; Це він почув їх підземний клич і спів, Що нас зивав до північ за провінни.

Він чув його. Надходить чорна хмара, Земля б'ється, отворяться гроби, Зірветься мистині до люті борби Й раптом суд настане! Буде ляхові кара!

Нехай білять героїв наших кость, Нехай травою і мохом поростуть, Хрести нехай так лежать погвинь, Поки лютує й казнить лях зі злості!

Злід білих костей, покритих бурі-нами, Гадюка вийде розлючена, лях І кинеться люту на ворога ляха І покусав смертельними ранами.

І згине ворог від люті отрути, Що нам на нашій готує він землі. Герої наші повстануть до борби, В вільній Україні вільними будем [жити]!

"Гофштаплер".

Стрінулися два редактори й один каже:

— Як іду спати, то кладу портфель з грішми під голову.

— Я — каже другий — не міг би так спати, бо не люблю, як дуже високою головою лежить на подушці.

УЛАС САМЧУК

ГОРИ ГОВОРЯТЬ

Роман у 2-ох частинах.

Частина перша.

Передрук забороняється! — Авторські права встержені.

12

Вона не скінчила своєї мови. Солодко-жагуче чуття розлилося по її тілі. Він торкнувся чимсь горячим її уст і вона загорілася довгим пристрасним цілунком. Обидвоє мліло й ледве трималися на ногах. Після, коли він опритомнів, цілував її очі, чоло, уста. Вона горнула до його дужого тіла, вилася хмелюною й цілувала. Як мило, як солодко! Він огорнув її своєю гулькою. Вони чули, як чітко й похолодно билися їх серця.

А вітер віє, мете снігом. Небо затаїлих хмарами, Ярику непомітно зникла. Вони довго стояли, милувалися. Він питав її про любов, цілував уста й очі. Вона тремтіла, горіла пристрасно. О, Марійко, голубко мій!

Він обійняв вирвати її від батька. Вони підуть десь далеко в гори, збудують собі там хатку. Він буде спускати дараби, заробляти, а вечорами приходитиме додому, принесе їй усе, що лише їй захочеться. Він одолотить її. Він узве її в золоті топуночки, посадить на троні й буде їй, як царіці служити.

Марійка чує пристрасні його слова й мрія тче звабливі чарівні образи. Вона вірить йому. Як не вірити йому, Павлові, тому дужому, непереможному Павлові! Він зробить усе. Він зрушить гори й поверне назад сонце. І все щільніше горнула до нього, все пристрасніше шептала йому гарячі слова, а по палаючих її щічках спливали й капали на сніг великі світлі перлини теплих дівочих сліз. Чого лишили вони? Чого їй шкода? Нічого, нічого не шкода їй. Сльози ті — слези любові, слези великої радості. Довго, глибоко над ними злимає ніч. Ніхто, лиш вітри, були свідками їх милування. Вони гаряче клялися належати лиш одному й тому й вірили в свою клятву.

9.

Від того часу Павло не жив, а горів. Пісні самі лилися з його уст. Праця для нього забавка. Майже щовечора він десь гуляв. Приходив дуже пізно. Наступили свята. Павло не міг усидіти дома, а разом не міг ніде прилюдно вийти з Марійкою. Це його мучило й сердило. У свято зробили кінські

перегони. Запрягли коні в сани й їхали на перегони, до мосту "Тридіятка". Звідти гналися вниз до Кевелева.

Прийшов на відпустку Юра. Оповідав, що тяжко при війську, що треба вийти по-мандарськи й хто не вчиться, того тяжко карають. Мати зітхала й тошніла. На перегони Цокани виїхали аж двома парами. Вичепурили свої коники, повісили на них балабони. Павло править першою парною, Юра другою. Коли їхали, мені зіпсула настрої невеличка пригода. Я їхав з Павлом. При виїзді з Лопушанки на широку дорогу, зустріли легкі обшиті санки, запряжені парною баскських карих. Мене одразу проняло жахом. Це поїхав лисничий. Коні його, розбиваючи копитами сніг, швидко промчали й зникли. Але в моїх очах ще довго стояв один образ, якого я й соромився й якому десь глибоко в собі молюся.

Ми швидко були на місці, коло мосту. Там уже чекало багато саней. Почалися перегони. Наші коні були найкращі, тому Павло без великих труднощів, перегнав усіх. Але видно було, що він не тишився перемогою. Це не бавило його так, як це було в минулих роках. Назад їхав майже спокійно й лише роздівлявся на всі боки. Він шукав Марійки. Ввесь час ніде не було її видно. Ми проїхали селом туди й назад, але даремно. А Павло

мав на неї свої наміри. Повертаючи назад, коло мосту побачили Ярику. Павло прикивав її.

— Де є Марійка? — Лежить з тебе. Ти й не знаєш, де вона. Вона давно вже на тебе чекає. — І показала, де чекає. Марійка чекала коло садиби Розенкранца. Там був високий частокіл і за ним стояла Марійка. Павло розгонило підніхав, твердо й раптово осадив коней, зісковзів з саней і в миг ока Марійка була в саях Павла. В ту саме мить, коні рванули вперед і понесли. Я не поїхав з ними, а залишився на місці. Мене захопила надзвичайна зручність Павла.

Але пригода ця викликала в селі неймовірну розруку. Хтось побачив Павла й Марійку, які швидко поїхали в напрямку Кевелева, побіг до Мандрівчуків, щоб сказати. Ті зашвилювалися. Счинився рейх. Миттю запрягли коні й помчали наздогін. Кілька сандів з села рушили собі за ними.

А Павло, обнявши Марійку, гнав що-силю в напрямку Квасів. Коні мчать, розбиваючи копитами сніг. Іскриються гори, палають засніжені ялини, водоспади оздоблені льодяними френделями, які горять, мов діамантами. Пінна й люта приривається злід снігових шапок вода й, здається, рине просто з височини на голову. Гей, уперед! Гайда, каштані мої!

Мчать коні, мигають смереки, водоспади. Коло залізного мосту знезачає звернули й помчали глибоким міжгір'ям під Менчілем.

Ми з Юрою помчали також за всіма. Під Менчілем надігнали велику валку саней, коло котрих не було ніодної людини. Всі видно десь спереду. Зіскакуємо й біжимо наперед. Там зібралася величезна юрба людей, серед котрої кричить і розмажує руками Павло. Коло нього стоїть і плаче Марійка. Він без шапки, голова розпатлана. Розкидаючи на всі боки кулаками, на ціле горло реп-гує:

— І коли ви всі зібратися тут і хай вас ще стільки буде, а я з свого не зйду. Смерть кожному, хто осмілиться відобразити від мене її. Перед людьми й Богом клянусь, що слово моє тверде, як камінь. Не пошукуйте. Гетьте всі! Якого чорта поприходили сюди!

Присутні поділилися на дві сторони. Одна тримала з Павлом, друга проти. Павло кипів. Видно було, що можний, до котрого торкнеться його кулак, клякне на місці. По часі нам удалося розборонити сторони й трохи втихомирити. Люди поволі розходилися до своїх саней і відійшли. Павло з Марійкою мусіли повернутися й їхати разом з всіма. До Ясиня верталася довга валка саней. Коло церкви Павло віддав Марійку батькові, а прилюдно на хрест поклявся,

що як тільки їй щось станеться злого, — горі злочинцеві.

Та не дивлячися на погрози, старий Манівчук переслідував Марійку, не пускав її нікуди саму й намагався якнайскоріше видати її за Янчука. Цей після своєї поразки всетаки не здався й уперто домагався свого. Павло кипів від люті. Ходив чорний, мов градова хмара. З кожним днем зростала його лютість і всі були переконані, що не вийде це на добре. Мати ввесь час тільки тошніла. Раз пробувала вона поговорити з своїм "старим", — піди, мовляв, до нього поговорити. Не звірюка він, зрозуміє. Дочка його ніщо вже такого, але коли той за нею так упаде, що робити. Та й поле його коло нашого. Господар з нього не останній.

Щоб я до нього йшов? До Манівчука? Чи ти не зіхала з глузду? Хай я умру, хай мої діти гинуть, а до нього не піду. А той перешумить і забуде. Такий здоровенний вигнався, а такий дурний. Заманулося йому. Та як на неї, коли не хоче, сто раїв наплював. Тільки світу, що в віки, чи що.

— Та вонаж його хоче. Вона он бігає, як дурна. Все той дурний старий.

— Ну й чортяка з ним. Найдержить свою ту цяду. Дивись щастя яке.

— Це ти так говориш. (Дальше буде).

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ГЕМТРЕМК, МШІ.

Кандидатура українця на радного міста.

Дня 10. вересня 1935 р. на бенкеті Українського Демократичного Клубу проголосив п. Іван Чайківський свою кандидатуру на радного міста Гемтрему. Всі щирі українці прийняли ту кандидатуру з вдоденням, бо п. Чайківський є відомий як щирий народний робітник. Він організував в 1932 р. У. Д. Клуб. Він за поміччю членів клубу перебрав дім Укр. Ам. Пол. Клубу, що мав бути проданий за моргедж, і тим уратував українську інституцію для українців. Він дістав стейтову роботу для 14 наших молодих хлопців і дівчат і хоч демократи в 1934 р. провалилися, то ті хлопці й дівчата завдяки п. Чайківському ще досі працюють.

Всі знаємо, що в нас без критики не обійдеться. Не може й п. Чайківський всім догодити. Але з одним може кожний погодитися, що п. Чайківський не буде гірший від тих багатьох поляків, що були радними і дуже слабо поанглійськи говорили. В нас біда, що як тільки українця проголосить де кандидатуру, то зараз маємо опозицію, а з нею і другого чи третього кандидата. В Гемтремі є 80% поляків. Двох наших кандидатів трудно вибрати, але один цілком певно може вийти, коли тільки була в нас солідарність. Поляки розбиті і тепер є для нас добра нагода. І тому всі ми горожанам повинні на цю нагоду пам'ятати і дня 4. березня віддати голоси на нашого доброго українського кандидата, яким є п. Іван Чайківський.

П. І. А.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.
Центральний Комітет.

Річні збори Центрального Комітету Українських Національних Організацій відбулися 6. лютого ц. р. в Українським Народнім Домі.

На засіданні було прийнятих 24 делегатів від таких організацій: укр. кат. парохія, Укр. Амер. Демократичний Клуб, Тов. Запорозька Січ, від. 234 У. Н. С.; Бр. св. Михайла, від. 142 У. Н. С.; Запорозька Січ, від. 3 У. Н. С.; Сестр. „Любов“, від. 37 У. Н. С.; Дочки України, співацьке тов. „Боян“, 65-тий від. ОДВУ.

По справозданню управи Центрального Комітету за минулий рік дано управі вотум довіря за працю та приступлено до вибору нової управи на 1936 рік. До управи ввійшли: Іван Клок, голова; Михайло Корнас, заст. голови; Марія Горін, рек. секр.; Варвара Безкоровайна, фін. секр.; К. Пілат, касієр; контр. комісія: С. Могилі і М. Ядловський; кореспондент до американської преси: Василь Романишин. Решта делегатів ввійшли до управи як радні.

Потім запала ухвала, щоб громада взяла участь в протестайнському вічу в Нью Йорку. Заразом просимо всі українські національні організації в громаді, які ще неналежали до Ц. К., щоби в короткім часі до нього вступили і допомогли в патріотичній праці.

Ціль Ц. К. є влаштувати патріотичні свята і тим пригадати українському громадянству його патріотичний обов'язок, як теж брати участь у місцевих походах, щоб показати американцям, що ми, українці, є свідомими горожанами. Ц. К. підтримує всі визвольні змагання, всяку патріотичну роботу, стараючись допомогти морально і матеріально боротьбі за нашу вільну і незалежну державу.

В. Безкоровайна,
фін. секр. Ц. К.

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Українське весілля на сцені.

Багато треба було часу і труду, щоб зладити етнографічну українську картину п. а. „Українське весілля“. Зробив це д-р Л. Цегельський і за це ми повинні йому щиро подякувати.

„Українське весілля“ складається з отсих частин: 1. Стрілецьке кохання, 2. Сватання, 3. Віноклетини, 4. Розплетини, 5. Благословення, 6. Вінчання, 7. Перепій, 8. Випиття, 9. Посад, 10. Дарування і віват, 11. Заціпчини.

У виставі виступає 11 головних осіб: молодий (князь), молода (княгиня), мати, батько, сестра молодої, сват 1-ший (опісля староста), сват 2-гий (опісля підстароста), 1-ша дружка, 1-ший дружка, 1-ший боярин, світляк. Крім того: „козачок“, що грає роль брата молодого, і відповідна кількість Січових Стрільців, свашок, дружок, дружбі, парубків, дівчат і взагалі весільних гостей.

На виставі „Українського весілля“, що відбулося в п'ятницю, 21. лютого 1936, в 8-мі годині вечір, в „Сентрал Опері Гавз" (1ст 67 вул., Нью Йорк, Н. Й.), було понад 70 осіб, враховуючи тут 6 музик і всіх танцюристів зі школи Авраменка.

Що „Українське весілля“ зацікавило наш загаль, пізнати було по тім, що всі місця на сцені випродано, багато людей стояли попід стіни, а багато таки не могли дістати нікого місця і мусили вертатися додому.

Ми знаємо, що старокраєве весілля триває звичайно дві доби, а тут треба було показати його, виділяючи за час трох годин. Ясна річ, що треба було вибрати те, що найхарактеристичніше, але все таки воно мусило творити якусь заокруглену цілість, бо інакше ціла та вистава не досягнула своєї мети.

„Українське весілля“, зладжене д-ром Цегельським, має загальний характер, тому то деякому могло здаватися, що „в його ріднім селі“ деякі весільні сцени були трохи інакші, ніж він їх бачив на виставі. На кожний випадок, „Українське весілля“ — прекрасна народна картина, яку варто побачити старому і молодому, своєму і чужому. Є там деякі моменти дуже зворушливі, що захоплюють душу. До найкращих сцен належать: прихід молодого до своєї весільної дружини до дому молодої, де молодята обмінюються дарунками; деякі місця при розплетинях („Ой на ріки, сльозоньки, на ріки, розпустили русу косу на віки“); благословення перед шлюбом; перепій і здобування воріт; випиття; дарування.

Треба сказати по щирості, що головні особи відіграли свої ролі бездоганно. А що акція була трошки заповільна і що музики не все годилися до співучими гуртами, і навпаки, то тут була дуже важна й сумна причина: саме того дня, коли відбувалася вистава, вмер диригент хору (бл. п. А. Гелі).

Я вже сказав на самім початку, що зладження й вивчення „Українського весілля“ коштувало багато праці. Щоб та праця принесла якнайбільшу користь (особливо рідному тут нашому поколінню і чужинцям, що нами цікавляться), треба з цим „Українським весіллям“ обіхати (по можливості) цілу Америку, а в найгіршому разі бодат ті найважливіші осередки, що в них, біля них, наш нарід живе.

Я певний, що д-р Цегельський, побачивши свою „теорію в практиці“, щоб зладжене собою весілля — на сцені, сам прийшов до переконання, що в тім весіллі треба дещо змінити... Ось, наприклад, 1-ша картина: Стрілецьке кохання. Цю картину треба би трохи продовжити і чимсь конечно

EXHIBITION

ВИСТАВА МАЛЮНКІВ

747 BROADWAY, (corner Astor Pl.), NEW YORK, N. Y.

Картини воєнні з життя стрілецького, краєвиди України, портрети і т. ін.
ВИСТАВА ВІДЧИНЕНА ВІД 10-ї РАНО ДО 8-МОЇ ВВЕЧІР.

УВАГА: Кругом українських артистів улаштовує цю виставу в цілі поширення українського мистецтва серед українського і американського громадянства в Америці. Вистава ця є першою того роду в Нью Йорку. Велика кількість експонатів (понад 200) дасть приблизний образ дотихчасової творчості українських артистів на еміграції. Піддержуйте українське мистецтво! Приходьте громадою і приводьте знайомих!

49,53

оживити. Але що ціла вистава трошки задовга, а між 1-шою і 2-гою картиною забавою часу забирає зміна лаштунків, то найкраще 1-шу картину зовсім усунути. Діалог двох хлопців, що виходять з церкви тоді, коли там відбувається обряд вінчання, доволі млявий; його треба заступити чимось живішим. Співи в церкві повинні вийти краще, повніше. Свашки не повинні співати своїх пісень тоді, коли входять до церкви, або коли з неї виходять, це бо в середині дому Божого. Взагалі всі весільні співи повинні йти з музикою рівно, гладко й одноставно. Козачок з первертами й обкруткою на сцені можна сміло опустити; це танок не український, що вносить в питому українську штуку непотрібний дисонанс. Вітати при даруванні мусять бути безумовно жвавіші й живіші (музика повинна тут більше „гудіти“).

„Обслугу на салю треба давати таку, що своє діло розуміє і вміє за нього постояти. Коли гості, що заплатили за крісла по 2 долари, мусять стояти, бо їх місця засіли ті, що повинні стояти, бо заплатили за білети лише по 75 центів, а „ушери“ не знають, „що

з тим фантом зробити“, то це страшенно зражує людей до управи, хоч сама управа тут не винувата.

На чужинців (а їх було на цій виставі споре число) і на американок та американців українського роду „Українське весілля“ зробило добре враження.

Осип Стеткевич.

Анте Дукіч.

ХРАМ

(З хорватського переклад Віталія Петровського).

Боже,
Введи мене у храм без квітів, без свічок,
У скромний храм — порожній, тихий.

Замкни за собою двері
І вікно замуруй ще,
Щоб в темноті був
Тільки я і Ти.

Тоді хай сяє Твоє око,
Щоб я прозрів і бачив те,
Що я з найвищого верха
Не бачив — навіть з того,
Що в світлі дня
І сонця Твого.

Відроди мене й всецього очисти
У тім храмі порожнім і темнім,
Щоб і запахом квітки
І пошумом свічки
Був там —
Я сам.

ПОЗІР! ВУНСАКЕТ, Р. АЙ., І ОКОЛИЦІ! **ПОЗІР!**
ЗАХОДАМИ АМАТОРСЬКОГО КРУЖКА ПРИ УКР. ПРАВ. ЦЕРКВІ
буде відігране чудове представлення народної оперетки в 3-ох діях

ПОШИЛИСЬ У ДУРНІ
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 1-ГО БЕРЕЗНЯ (MARCH) 1936 РОКУ
В ЦЕРКОВНІ ГАЛІ, 394 БЛЕКСТОН ВУЛИЦЯ, ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.
Початок 4:30 пополудні. — Вступ 35 ц., діти 10 ц.
Запрошуємо всіх місцевих і позамісцевих українців.

49
Комітет Церковний.

ДО КРАЮ РОШІ

ПЕРЕСИЛАЄМО В ДОЛЯРАХ І ТЕЛЕГРАФІЧНО ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТА, СКОРО І ДЕШЕВО.

- Продаємо шиферти на всі лінії до краю і з краю до Америки.
- Полагоджуємо всі краєві справи дешево і після прав краєвих.
- Продаємо і викинуємо доми і фарми і полагоджуємо всі тутешні справи реально.
- В кожній справі просимо кожного Українця в Америці улаштуватися в повних справах до свого українського бора котрого властивцем від 20 літ є Ангін Пашук. Адреса така:

ANTHONY D. PASHUCK
322 N. 8th Street Philadelphia, Pa.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ.

НЬОАРК, Н. ДЖ.
На Рідний Край.

Дня 8. лютого відбулася забава з приводу 23-літнього подружнього життя гом. М. Вовчуків. На ту забаву зішлись приятелі та знайомі ювілятів. При сучасній заставі столі прийняв згадували весільний день і спільне життя панства Вовчуків. Старостю вечора був п. С. Зелінський, що уділяв голосу або заставляв співати весільних пісень. Коротку промову про завдання української родини супроти своєї нації вголосив Р. Слободян, а п. В. Дубас заохотив прийняти до збірки на рідну школу, щоби в цей спосіб пошанувати ювілятів.

При кінці гості попросили до слова обох синів ювілятів. Старший, 20-літній Павло та молодший, 19-літній Микола гарною українською мовою подякували родичам за труд і працю та за науку, а гостям за честь. Зі сльозами в очах подякували панство Вовчуки всім прийнятим гостям за честь і пошану, якої зазнали за цілий час спільної праці в родинним та громадським життю.

Жертви зложили по \$1.25: В. Дубас, С. Зелінський, М. Литвин і Р. Слободян. По \$1: К. Маринчук, І. Голубович, І. Дацьковський, А. Сурма і М. Вовчук. Разом \$10. Гроші вислали до краю через Обеднання.

Гість.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

На визвольну боротьбу й політичних в'язнів.

Український Червоний Хрест провадив на-протязі останнього року правильну й систематичну працю.

Всі члениці приходять завжди на збори, на яких обговорюють та дискутують над організаційними справами та відчитують реферати й обіжники, прислані з централі ОДВУ. Над тими рефератами вивчається звичайно оживлена дискусія.

Очевидно, найбільше часу присвячують члениці на працю в користь рідному краю. Хоч

авраді ми не улаштували на-протязі останніх часів ніяких імпрез, бо звичайно по покриттю видатків на до-точну імпрезу мало що остається чистого приходу, то зате ми взяли за інший спосіб здобуття гроша на поміч рідному краю. Це осягаємо ми в такий спосіб, що при кожній нагоді стараємося збирати жертви, а зокрема ходити за ними по хатах. Ті жертви ми призначуємо на визвольну боротьбу та політичних в'язнів. І так у вересні ми вислали з каси на ту ціль \$30, а знову у листопаді \$30, а саме, з каси призначили ми \$20 а \$10 зложили наступні громадяни: Ю. Левицька, Н. Киричак і К. Коблин по \$2; А. Кулич, Е. Волошин, М. Трусевич і А. Гусар по \$1. 22. січня 1936 року відбувся заходом Червоного Хреста відчит п. Е. Ляховича, на якому зібрано \$22.60. По покриттю видатків осталося \$10, які передано на політичних в'язнів місцевому Центральному Комітетові на протестайнському вічу проти Польщі, що відбулося 16. лютого. Ту суму \$22.60 жертували: М. Трусевич, Осип Логин, Нечесний, А. Жуковська, Костецький, Дубик, В. Вагнер, М. Вагнер, Г. Євусяк, Е. Волошин, Юрків, М. Томчук, Дачик, Жуковський і Д. Галичич по \$1; а решту дрібними датками.

Коли почали доходити до нас вістки з варшавського процесу про суд над 12-ма українськими хлопцями і дівчатами, то члениці знову вважали своїм обов'язком спонирити те, що до них належить.

Вони пішли за збіркою по хатах і всюди, де вони заходили та пояснювали на яку ціль вони ті гроші збирають, то ніхто не відмовився зложити свою жертву. Всі радо приймали і давали, що могли.

Жертували по \$4: С. Е. Волошин і Юстина Левицька, по \$3: А. Гречин і І. Гусар; по \$2: Марія Трусевич, Ф. Якимчук, Г. Євусяк, о. В. Лотович, д-р Л. Мишуга, А. Коблин і П. Чопик; по \$1: Син України, В. Цан, П. Мелень, Л. Онуфрив, І. Важан, Олена Цісик, І. Коростюк, Е. Нечесний, П. Костик, В. Герела, І. Білоброд, С. Суський, С. Лилик, Н. Манюрек, Л. Ярмола, Теодосія Журавецька, Я. Олінський, В. Томчук, С. Пігурський, М. Дячик, Анна Кулич, М. Юрків, Д. Соколовський, М. Мурашко, О. Стеткевич, Р. Слободян, Д. Галичич, О. Ревюк, І. Малаховський, А. Васильчук, Т. Кречковський, Марія Костів, М. Клапко, Н. Попик, С. Костів, К. Кирчів, П. Пацала, П. Левицький, С. Жуковський і В. Каричак; по 50 ц.: О. Онуфрив, М. Фурка, Р. Левицька, П. Федейко, А. Попик, Н. Юрків, С. Шумейко, Ю. Євчак, М. Каліда, Я. Павлішко, В. Клаповухий, М. Гуле і Я. Осмиловський; по 25 ц.: А. Кенар і Л. Зазуля. Отже разом зібрано \$75. Ті гроші вислали через Обеднання, признаючи по \$50 на визвольну боротьбу і \$25 на поміч політичним в'язням варшавського процесу.

За цєю збіркою, яка принесла \$75, ходили члениці: Євдокія Волошин, Катерина Коблан і Юстина Левицька.

За Уряд:

Марія Трусевич, предс.,
Стефанія Галичич, секр.,
Михалина Дячик, касієрка.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ.

Для інвалідів.

В укр. прав. церкві св. Димитрія зібрано на допомогу українським інвалідам \$12, яку то суму переслано до краю через Обеднання.

БОТЛЕР, ПА.

Українським інвалідам.

Комітет Лемківщини ходив цього року з колядою на допомогу Лемківщині, а притім не забув і за наших інвалідів і вислав для них через Обеднання \$10.

ЯВОРІВЦІ ПОРАТУЮМО ЧЕРНІЛЯВУ!

Дня 20. листопада 1935 р. вибух в Черніляві, повіт Яворів, огонь. Згоріло 62 господарств з понад 170 будиноків, а понад 330 осіб осталися без даху над головою.

Ось цю трагедію пригадує українським імігрантам в Америці місцевий Комітет Допомоги погорілим в Черніляві. Він надіслав листа до Америки і просить заморських українців, а впершу чергу тих, що походять з Яворіщини, щоб взялися ратувати одно з найсвідоміших і найбільш патріотичних сіл в Галичині. Треба ратувати і то негайного, щоб виживити погорільців. Вправді села Яворіщини ратують Черніляву і в краю пішла збірка. Але того всього замало, бо погорільці лишні без нічого. Ось тому підписаний комітет взявся до збіркової акції і вже вислав до Комітету в Черніляві \$82. Жертували на ту ціль по \$2: П. Бенковський, С. Карпа, М. Прус, а по \$1: Ф. Когут, К. Фліркевич, Тов. ім. І. Франка, від. 93 У. Н. Союзу жертвувало \$10 і відступило талю на забаву, з якої прийшло доходу \$66.12.

Комітет просить наші товариства поспішити з помічю нещасним погорільцям. Просить теж українську пресу, щоб порушила ту справу допомоги.

За Комітет Односельчан Змієвиск, повіт Яворів:

С. Тріска, гол.,
С. Карпа, кас.,
М. Трус, секр.,
А. Василів, член.

ЛІКАР КАЖЕ, ЯК УНИКАТИ ПЕРЕСТУДИ

Визначний спеціаліст здоров'я сказав, що 83% всіх осіб в тім році під перестудою. Він піддає думку, що „голодною справою“ в униканні перестуди є підтримання відносності, яка уникне причини більшої або меншої слабкості. НУГА-ТОН доказав себе чудовим тоніком для будови й удержання відносності. Він не просто до ослаблених організмів, але й до здорових, що вони є спосібні відкинути отруї, які є причиною багато слабкості. Тепер пора для нас підбадьвати відносність. Виступ НУГА-ТОН лиш короткий час, а побачите чудові результати. Його продовжити і гарантувати всі антикарі. Ваші гроші звернуться, коли ви не буди закохани. Одномісцеве лічення за Одного Доллара. Легкий до брання і держить вас в добрій стані.

На замір беріть — УГА-СОЛ — Ідеальне Срединство на розвільнення. 50ц.

ДО СТАРОГО КРАЮ

Ідьте просто з Нью Йорку до ГДИНИ на новім поспішнім моторовім кораблі.

„ПІЛСУДСКІ“
12. БЕРЕЗНЯ І 22. КВІТНЯ

Лише туристична і третя класи. Нема ліпшої третьої класи як на мот. кор. „Пісудскі“.

Голосять до місцевих агентів або до:

GODYNIA - AMERICA LINE,
32 PEARL ST., NEW YORK, N. Y.

ЮТКА, Н. Й.

Зі спільної вечери.

В нашій місцевості засновано недавно Чорноморську Січ, яка старається також прийняти з помічю визвольної боротьби й використовує всі нагоди, щоб тільки зібрати пару доларів на цю ціль. І так при спільній вечері 19-го січня, яку справляла наша православна парохія, наш сотник Никола Дяк промовив до присутніх і закликав усіх зложити свої лепти. На його заклик гості зложили \$6.21 на визвольну боротьбу.

На забаві з нагоди уродин Стефана Кацибі присутні зложили на визвольну боротьбу \$2.14. Разом вислаємо \$8.35 за визвольну боротьбу через Центральну ОДВУ.

Никола Дяк,
сотник Ч. С. Ч. 12.

UKRAINIAN WEEKLY

(Continued)

A STITCH IN TIME

It was Lincoln's Birthday, and the minute hand was nearing eight. Ten more minutes and the program was going on the air over Station WHAT in Philadelphia. The Haverford, Pa. Senior High School Chorus, under the direction of Paul E. Fink, was to include in its repertoire, Bortnyansky's Cherubic Hymn.

Fortunately, Michael Elko, alert young Ukrainian, who is always on the go in unassuming fabled Ukrainian, while thumbing through the pages of the Evening Public Ledger, came across this program wherein he noted a familiar name. Glancing at his mantel clock, he saw there was little time left. He had to act fast! Grabbing his "Spirit of Ukraine," also a nickel, he dashed to the nearest telephone booth and called up Miss Dixie Lee, in charge of the program and director of the Leader Youth Activities. With the book opened on page 79, he breathlessly said...

"This is Michael Elko calling on behalf of the Ukrainian cultural Centre of Philadelphia. As a measure of precaution, I wish to notify you that Bortnyansky, whose composition you are about to broadcast, is a Ukrainian composer of church music, born in Hlukhiv, Ukraine in 1751. We would appreciate it if you would mention his being a Ukrainian."

Going outside, he bumped into Al Yarr who was on his way to a Ukrainian restaurant nearby. Here he gleefully related his patriotic maneuver, but wondered whether it would work! At any rate, the next few moments found them in this human filling-station where the radio was turned on with hopeful anticipations. The program was on! First an orchestra, then a dramatic sketch, and then the awaited chorus. In the meantime, another young Ukrainian who was devouring cheese perche at the adjoining table, commenced with a conversation with yours truly on why the Ukrainian Youth's League of North America does not wish to join the American Youth League. He also pointed out that the Catholic Rally, held in Philadelphia on February 9th, presented only one-sided facts.

Half an hour was almost up and Elko looked gloomy. Was there some mistake? But no, for the announcer spoke: "We have time for one more number—Cherubic Hymn, by Dmytro Bortnyansky, a well-known Ukrainian composer!" Wide grins of satisfaction and triumph presented themselves, for another good deed was done for the Ukrainians and probably prevented Bortnyansky from his being classified as just another Russian composer.

Such and similar deeds are highly commendable, and should be practiced by the youth whenever an opportunity arises. But you must make your own opportunities and act on your own initiative as did this young man. Yes indeed, his nickel was well-spent!

YARELKO.

"DEFENDING THE 7TH"

"Christmas is purely a religious holiday and should in no way be connected with politics" was stated in Miss Chopek's article, published on February 22. Did

you, Miss Chopek, realize how true that statement is? The main reason for keeping January 7th as our Christmas is religious, not political. Therefore, why change our religion? If we celebrated December 25th where would we put our Great Holidays, such as the "Jordan Holiday," "St. Nicholas," "Stridenia Hospodine," and "Spasa"? The followers of the Gregorian Calendar do not have such holidays.

In Miss Mudrey's article of the same date, she states that she is an American-Ukrainian and becomes a little Americanized when celebrating December 25th. But do you realize, Miss Mudrey, that if we Ukrainians in America are going to celebrate December 25th and those in Europe, January 7th, what will the rest of the world think of us? They will say that we are not capable of holding our ground and would hinder the gaining of our freedom. Here is something which I have truly heard and seen: A Ukrainian in Chicago fell in love with a Polish girl and wanted to marry her. She would not consent unless he went to her church. The man, then, decided to embrace her religion and so both went to the priest. When the man told the priest that he was willing to give up his faith and adopt hers, the priest, who was Polish, said, "If you are not capable of holding your own, you certainly will never be able to stand by and stick to a foreign faith. We do not need such followers." The result was that the priest persuaded the girl not to marry the Ukrainian and she didn't.

What of it if we have to go to work on Christmas? Do you read what is going on in Europe? If the Ukrainians in Europe strive to keep up the Ukrainian Christmas on January 7th in spite of the many obstacles and hardships, then why can't we, American-Ukrainians keep up our Christmas where we have religious freedom? The Ukrainians there haven't anything to feast on and others are in Polish prisons. How would they feel, those who are giving up their lives for Ukraine right now, if they heard that we American-Ukrainians are not uniting with them in celebrating our Christmas just because it is easier and more people will attend church, etc., on December 25th? What's the idea of having more people in church? Does one go to church to meet more people? Or is it because more money will come into the parish on that day?

In the first place, why not stick to your faith? Miss Chopek, states that if we celebrate December 25th we are not Polonized. No, we won't become Polonized but we'll become something just as bad. If you celebrate December 25th then you become Catholic Ukrainians, for there aren't any other kind of newly formed Ukrainians. If you are Roman Catholic then you belong under the Pope, who is Italian by nationality. And in the Greek Catholic churches during mass the priest also mentions the Pope. No, you will not be Polonized; you will be Romanized, even those who are Greek Catholics.

Why do you Ukrainians give yourselves up so easily to another faith, another people, and another nation? Why not stick to your own once and for all and then we'll see some good results which will lead to Ukraine's independence.

ANNE GAWLICHYNSKY

2230 Huron Street
Chicago, Ill.

UKRAINIAN CIVIC CENTER ACTIVITIES

The Ukrainian Civic Center of New York City offers a review of its activities for the year 1935. We hope that this resume will serve as suggestions to other clubs. Besides our usual round of socials, card parties and dances for the recreation of our members and their friends, the club has sponsored and participated in the following ventures:

A series of lectures by Dr. Theresa Scanlon on the subject of "Adolescence, Courtship and Marriage." A mother's day program at which an innovation was introduced. Instead of the usual flowery speeches about the wonders of motherhood, an open discussion in which both mothers and daughters took part was held. Misunderstandings and problems were thawed out in an attempt to adjust these troubles.

Our annual hobby exhibit was supplemented by fine folk singing by the members who learned these songs during hobby nights.

The club participated in American circles, bringing to them our Ukrainian culture. One of the highlights of the year was the representation of our girls at the Riverdale estate of Mrs. Cleveland E. Dodge at a reception. Mother Severina who visited here from Ukraine loaned us original costumes which were exhibited. A short descriptive talk was given about the culture of Ukraine which was followed by folk dances. Five U.C.C. girls attended the U.Y.L.-N.A. Congress in Detroit, and one of them, Mary Bodnar, gave a talk on Ukrainian youth problems.

During the fall and winter months the club, as a group, took courses in Leadership Training and Psychology in an attempt to better understand ourselves and organization work. At the completion of the semester, a dinner at which only Ukrainian food was served was given for the teachers and honorary guests.

Discussions on various topics were held throughout the year, the most interesting were on "The Ukrainian Weekly" and problems brought up at the U.Y.L.-N.A. Congress.

At its annual meeting held February 4, the following officers were elected for the coming year: Mary Ann Bodnar, president; Olga Spitya, vice-president; Eugenia Chorchak, recording secretary; Olga E. Nizovitz, corresponding secretary; Dorothy Darchuk, treasurer; Mary Wozniak, educational chairman; Ann Pillsbury, social chairman; O. Marion Phillips, refreshment chairman; Anne C. Kupchak, publicity chairman; representatives on the board of directors—Julia Lalka and Mrs. E. Ravuyk.

The meetings are held every Tuesday evening at 8:00 P. M. at the International Institute, 341 East 17th Street, New York, and all girls of Ukrainian descent over 16 years of age are welcome.

Since this is an anniversary year, our fifth, we expect to supersede all activities of previous years.

At present, we are rehearsing an amusing play "Uplifting Sadie" which will be presented at our House Tea on Sunday, March 8 at 4 P. M.

ANNE C. KUPCHAK,
Publicity Chairman.

CLUB TRIDENT NEWS

DETROIT, Mich.—Club Trident members re-elected Stephen Dobryden as President (this is his third consecutive term in that office). Andrew Kruk was elected Vice President; Mildred Zinn, Walter Woytowicz and John Truchan were re-elected as Secretary, Treasurer and Sergeant-at-arms, respectively. A social affair was given in celebration of the inauguration of the officers.

The club's basketball team is still undefeated in a local league. Six members of this team are also on the squad of the "Ukrainians." Athletics will be undertaken on a larger scale in the future, and an attempt will be made to form a Ukrainian team in baseball and football.

Club Trident's Ukrainian dancers, under the direction of Prof. Orlyk, took part in a community house program and they made a very successful appearance. They have been invited to appear again this coming month.

Numerous social affairs, sports

and Ukrainian dancing are some of the activities that have been highly instrumental in establishing the club as one of the most popular and successful Ukrainian youth clubs in Greater Detroit.

Comments or ideas are always accepted and considered by the members, therefore, if any of the readers have suggestions or queries they should not hesitate to write to the secretary, Mildred Zinn, 3444 Clippert, Detroit, Mich.

ANN DOBRYDEN.

UKRAINIAN DEMOCRATIC CLUB INSTALLATION

On Friday Evening, February 14, 1936, at its club rooms at 59 St. Marks Place, New York City, before a capacity crowd, the Ukrainian Democratic Club, Inc., its Women's Auxiliary, and the Young Ukrainian Democratic Club, held a joint meeting for the installation of officers for the year 1936.

Charles A. Schneider, the political leader of the 8th Assembly District in Manhattan, acted as installing officer and revealed an aptitude for his task. Not only were the new officers praised and encouraged, but the Ukrainian people as a whole, received enormous for their local political efforts. In addition, Michael Piznak, the leader of the club and Stephen J. Jarema, our own assemblyman, were singled out and due appreciation was accorded them for their work and efforts in the local political field.

Refreshments were served and the rapid disappearance of the beefsteak and "kowlbas" indicated that the Ukrainian appetites were hearty.

ST. JOSEPH'S CLUB ORGANIZED IN ROCHESTER

St. Joseph's Social Club was recently organized in Rochester, N. Y. The following officers were elected: Wesley Andrew, President; Michael Haverlock, Vice President; William Hryniv, Secretary-Treasurer. The club, which has a membership of twenty-five fellows between the ages of 17 to 20, already has a basketball team for this coming spring. Meetings are held every Thursday evening at 8:30 P. M. at the Parish Hall, 303 Hudson Ave. Members, old and new, are urged to come to the meetings, for a definitely interesting program will soon go into effect.

WILLIAM HRYNIV
Secretary-Treasurer.

SPORT SLANTS

Word has reached us that the "Northampton Ukrainians" will be unable to defend their Ukrainian Eastern Pennsylvania Championship due to finances and lack of a home floor. All Philadelphia Ukrainian basketball teams are paralyzed this year in not having a home floor. The Ozone Park Cossacks, champions of the New York Metropolitan area, have not played a game yet, as the entire team is representing the Ozone Park High School under scholastic restrictions. The Northampton, Pa. High School team has four Ukrainians in its starting line-up: Schur and Hrida, forwards, and Koback and Demchuk, guards. Wedding bells will soon ring for Michael Lisetski, who is regarded as one of the leading referees in scholastic circles in Eastern Penna., and Mary Christman, one of the greatest girl athletes and basketball star ever developed in Eastern Penna., where basketball runs high. John Bille, president of the Northern Ohio Sports League, has intentions of having the Western Ukrainian Basketball Champs come east and meet the Eastern representatives for the national title, as outlined by the Basketball Department of the Sport Division of the U.Y.L.-N.A. Incidentally, the geographic dividing line runs through the

middle of Pennsylvania and ends just east of Rochester, N. Y. During the next few weeks, basketball developments and other related news will constantly appear in the Ukrainian Weekly, so save your issues, sport fans!

AL YARR,
641 N. 16th St.
Philadelphia, Pa.

ATTENTION UKRAINIAN MANAGERS

You have all read the U.Y.L.-N.A. Basketball Director's important article printed in the Ukrainian Weekly. Therefore, all team managers in the District of Eastern Pennsylvania and Delaware please take notice!

Records of all games played between Ukrainian teams must be sent to me so that your team can be officially entered in the tournament and accepted for final championship consideration. When sending in scores, please mention when and where the game was played. All questions will be answered with complete detail. So let's hear from you managers in the District mentioned above, as soon as possible.

WILLIAM HASCHAK,
(District Leader of Eastern Pennsylvania and Delaware)
211 Ward Street
Chester, Pa.

GIRLS BASKETBALL TEAM IN CLEVELAND

The Ukrainian Democratic Basketball Team of Cleveland, Ohio, wishes to present itself: The first year the team was composed of eight girls: Mary Neborski, Stella Neborski, Helen Krafchig, Anne Stotka, Mamie Urban, Catherine Chorney, and Victoria Balandi, the basketball captain.

The second year three more players were added to the team, making a total of ten girls. The three are: Alice Kuzmenko, Agnes Papas, and Eleanor Korynowsky. The basketball uniforms are in Ukrainian colors, blue and yellow, making a very pleasing appearance.

At present we are the only leading basketball team of girls of the East Side in Cleveland, Ohio. We have won four games and lost one.

Any teams desiring games with the Ukrainian Democratic Team should write to Manager, Mr. Joseph Stotka, 11109 Melba Ave., Cleveland, Ohio.

A MEMBER.

НЕДУЖІ ЧОЛОВІКИ І ЖІНКИ

ХРОНІЧНІ І ГОСТРІ НЕДОМАГАННЯ ЛІКУЮТЬСЯ МОДЕРНИМИ МЕТОДАМИ.

ВДОВЛЯЮЧІ І ШВИДКІ ВИСЛІДИ.

Поразьтеся д-ра Зінса в лікуванні хронічних недуг, катару й хронічних боляків, нервів і загального ослаблення, шлункових і кишкових недуг, гемороїдів і інших відкокових збуджень, що справляють біль та неспокій, нервозність, запалення нервів (норайтис) і хронічних ревматичних станів, носа, горла, легенів, відкокових недуг, печіночних збуджень і інших хронічних недуг, що їх не розумієте, порадьтеся довірливо мені: я вам усе вясню.

Мій щирі уміркований Екзамінація крові, лабораторні дослідження, промінь X (екс), сироватка і внутрішній щеплення.

DR. L. ZINS

Повітря 25-літня практика.

110 East 16 ST. N. Y.

(Між 4-тою і 5-тою вулицями в Грінвічі)
ГОДИНИ: від 9 ранку до 8 вечір.
В неділю: від 9 ранку до 3 години.
ГОВОРІМО ПО УКРАЇНСЬКИ.

ДРІБНІ ОГОВОРЕННЯ

УКРАЇНСЬКА ПАРОХІЯ у Форді Сіті, Па., пошукує ДЯКОНИЧЕЛІ. Самітні мають першестину. Зголошення прошу слати на адресу: ONUFRY MYSCHEIN, 810 — 6th Ave., Ford City, Pa. 48-9

ГОДОН, Н. П.

Українська Парохія пошукує дяко-нича, який може учинити шкору, представлення, концерти і провадити хор. Хочемо учителя в середній школі. Зголошення слати з умовами. Зголошення треба посилати на таку адресу: Lora Opanahsky, Hudson, N. Y.

R. F. D. 1.

НА ПРОДАЖ ГОСТИНИНИ (Beer Tavern). Дobre вироблений бізнес з дозволеннями, тиждень приходу. Приймає продажі непорозуміння між власниками. По давший інформації готосітсь до: 49

CHOFF BROTHERS,

200 Warren St., Jersey City, N. J.

ДАРОМ РЕНТ ДО 1-го КВІТНЯ.

До приватних 4 ситні кімнати, зі своїм уміщеним і повнозакоронаним. Гладка підлога. Дobre держана. Рент \$12.4 \$13. Голосіть на адресу: 12th STREET, near Grove St., JERSEY CITY, N. J.

НА ГОРОДА

Для того, хто подасте депозитно адресу ІВАНА КУРІЛЮКА, сина Ілі, літ 53, з Дарова, селянського пошуку в Галичині, що замісцують в 1916 році при вулиці Centre Ave. в Торонто, Канада, офісія в Залуванні Держав, правдоподібно в містах Дітройт і Клівленд. Зголошення слати до: 43,8

THEO. HUMENIUK, Esq.,
Barrister, etc.,
72 Queen St. W., Toronto 2, Ont., Can.

Д-Р ЮРИЙ АНДРЕЙКО

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР

321 E. 18th STREET.

between 1st and 2nd Avenues.

NEW YORK, N. Y.

Tel. GRAMERCY 5-2440.

Умовні години: рано від 10 до 12, вечір від 6 до 8, а в неділю рано від 10 до 12.

Dr. M. SMITH

перенісся на

46 E. 7th STREET, NEW YORK

між 2-ю і 3-ю вулицями, близько церкви

Св. Юра

Ринок Б'юрокс, 4-2486.

Умовні години: від 12 до 2-го і від 6 до 8 вечір.

Д-Р МИХАЙЛО ЯНКОВИЧ

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ

Умовні години:

Від 1-3 пополудні і від 6-8

вечір. В неділю згідно з умовами.

718 SO. 17th ST., NEWARK, N. J.

(near Springfield Avenue)

Tel. Essex 3-4468.

НАША ПАТЕНТОВАНА

МАСТЬ

лікує скалічення, попечення, потовчення, струпи на голові, лишей, "рожу", згання пухлину і добра теж на ослаблені ноги. По кілька разів ужиття нашої мазі біль переставе а коротким часі. Ціна не велика. Мазі спокій 60 центів, більший \$1.00. Замовлення присилайте на адресу: 32-

ЮРКО САГАН,

BOX 13, YORKLAND, DEL.

В УКРАЇНСЬКІМ СКЛЕПІ

ДМИТРА ПІЛЕВИЧА

HANDY HARDWARE HOUSE

180 OCEAN AVENUE,

JERSEY CITY, N. J.

Phone: BERGEN 3-1642.

Можете дістати скло, фарби,

оливи, віконні заслони (window shades) різної ціни та багато др.

машинного знаряддя. 38,1

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ

В БРОКХ, БРООКЛІН, NEW

YORK І ОКОЛИЦЯХ

120 E. 7th STREET,

NEW YORK, N. Y.

Tel. Orchard 4-2568.

BRANCH OFFICE AT CHAPEL:

787 PROSPECT AVENUE

(near E. 166 St.), BROOKLYN, N. Y.

Tel. Ledlow 4-2568.

СВІЙ ДО СВОГО!

Одиницький український погребник

в околиці Перт Амбоя і Картерет,

М. Д.

SAMUEL P. KANAL,

433 STATE ST. cor. WASHINGTON

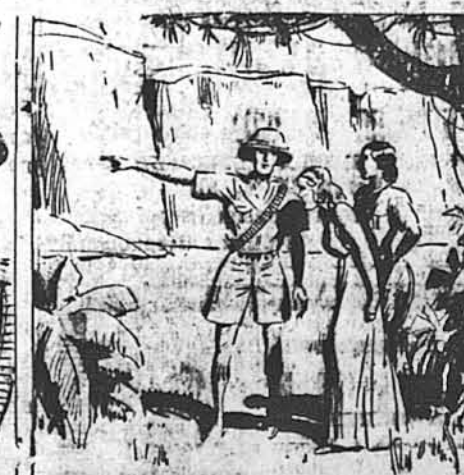
PERKINS AMBOY, N. J.

Телефон: P. A. 4-4646.

Чесна обслуга. — Умірковані ціни

ТАРЗАН І ОГНЕННІ БОГИ.

(107)

Давши остерогу Джовнісові, Тарзан обернувся й пропав серед гіляк дерев. Джері протер очі. Його шока обвисла з подаву. „Що з мене за дурень!" — він простогнав; „де певно був Тарзан. Ні один чоловік не міг би цього зробити. А я зробив собі з нього ворога".

„Ви не могли цього знати", сказала лейді Бет. „Крім цього я подивляю вашу відвагу, з якою ви постійно за свої принципи льояльності до свого хлібодавця. Зрештою й Гарето може не такий злий, як його Тарзан малює". Джері зітхнув. „На вський випадок ходім геть з цього проклятого кратеру".

Тепер Арбеля перший раз заговорила: „Чи ви певні, що знаєте дорогу?" — „Так", — сказав Джері та почав вести їх до проходу. Незадовго сходяче сонце освітило долину.

Але навіть при світлі дня Джерві не міг знайти отвору, за котрий він був певний, що він мусить десь тут бути. Він шукав горячково в долині скали, але накінець таки мусів признати, що не може знайти. Не було виходу. Й не було Тарзана, щоб їх виратував.